CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-975/2025 Judecătoria Bălți, sediul Central
1-25051002-03-1r-18122025 Judecător: Natalia Foma

D E C I Z I E
În numele Legii

07 mai 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Victoria Robu

a judecat în ședință de judecată, în ordine de recurs, recursul avocatului Mariana Ciubara în interesele inculpatului Blaja Ivan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 noiembrie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

Blaja Ivan *****, a.n. *****, c/p *****, originar din sat. *****, domiciliat în sat. *****, raionul *****, în relații de concubinaj, studii medii, neangajat în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

- prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 27.02.2009, în baza art. 171 alin. (3) lit. a), b), art. 155 Cod penal, și prin prisma art. 84 Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 15 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- prin sentința Judecătoriei Edineț, sediu Ocnița din 16.12.2022, în baza art. 264^1 alin. (4), art. 264^1 alin. (4) Cod penal, și prin art. 84 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364^1 Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *14.04.2025-28.11.2025*;
În instanța de recurs: *18.12.2025-07.05.2026*.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 noiembrie 2025, Blaja Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90^1 Cod penal, s-a dispus ca inculpatul Blaja Ivan să execute 1 (un) an închisoare, din pedeapsa stabilită, în temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei stabilite de 1 (un) an, urmează a fi suspendată condiționat, cu stabilirea perioadei de probațiune de 1 (unu) an.

Sentința urmează a fi pusă în executare în momentul devenirii definitive.

Termenul executării pedepsei închisorii, urmează a fi calculat din momentul reținerii inculpatului și punerii în executare a sentinței.

Executarea pedepsei stabilite inculpatului Blaja Ivan se pune în sarcina Inspectoratului de Poliție ***** (în partea reținerii) și penitenciarului respectiv, stabilit de Administrația Națională a Penitenciarelor pentru executarea sentinței.

S-a încasat de la Blaja Ivan în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, prejudiciul material în mărime de 2277,89 lei (două mii două sute șaptezeci și șapte lei, 89 bani).

S-a încasat de la inculpatul Blaja Ivan în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 640 (șase sute patruzeci) lei.

Până la intrarea sentinței în vigoare, în privința inculpatului Blaja Ivan, a fost aplicată măsura preventivă sub formă de - obligarea de a nu părăsi țara.

Corpul delict - o rangă metalică care a fost sigilat și predată într-un pachet polietilenă, de culoare albă, la Inspectoratul de Poliție Bălți în camera de păstrare, fapt confirmat prin chitanța nr. 0091 din 26.03.2025, urmează a fi nimicită la intrarea sentinței în vigoare.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, Blaja Ivan la data de 20.02.2025 aproximativ orele 21:00, aflându-se la domiciliu pe adresa mun. Bălți, str. *****, domiciliu în care locuia cu concubina sa *****, astfel întrunind calitatea de membri ai familiei, în corespundere cu prevederile art. 133^1 lit. a) din Codul penal, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, îndreptate la săvârșirea actelor de violență asupra membrilor familiei, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, fiind în stare de ebrietate alcoolică, la domiciliu a inițiat un conflict verbal din cauza geloziei în procesul căruia a numit-o cu cuvinte necenzurate, după care a apucat-o de păr și a

lovit-o cu pumnul în regiunea feței, ulterior lovind-o cu un obiect contondent dur în regiunea feței, cauzându-i ultimei, conform raportului de constatare nr. 202510D0111 din 07.03.2025 o plagă contuză în regiunea nasului cu structura oaselor nasului fără deplasare, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Blaja Ivan întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal – *violența în familie, adică acțiuni intenționate comise de un membru al familiei în privința altui membru al familie, manifestate prin acțiuni violente, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății și prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat avocatul Mariana Ciubara în interesele inculpatului Blaja Ivan, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura aplicării pedepsei și pronunțarea unei noi decizii privind aplicarea față de Blaja Ivan a unei pedepse non privativă de libertate, în baza art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de judecată nu a examinat și analizat integral și minuțios materialele cauzei, nu a aplicat la justa valoare individualizarea pedepsei în privința lui Blaja Ivan, fapt ce s-a soldat cu interpretarea eronată a circumstanțelor cauzei și ca urmare la caz a fost stabilită o pedeapsă prea aspră.

Astfel, se relevă că Blaja Ivan și-a recunoscut integral vina, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, s-a căit sincer de cele comise, partea vătămată și inculpatul se află în relații de concubinaj, având un copil minor, acesta nu are careva pretenții față de inculpat, motiv din care a refuzat să dea careva declarații în ședință de judecată. La fel, instanța de judecată a constatat lipsa circumstanțelor agravante și a reținut doar circumstanțe atenuante, însă contrar dispozițiilor art. 75-79 Cod penal nu le-a apreciat în mod corespunzător la stabilirea pedepsei, limitându-se doar la constarea formală a acestora, fără a reflecta în mod motivat asupra modului în care acestea ar trebui să influențeze cuantumul și natura pedepsei stabilite.

Prin urmare, se relevă că instanța de judecata nu a examinat si analizat

integral și minuțios materialele cauzei, nu a aplicat la justa valoare individualizarea pedepsei în privința lui Blaja Ivan, fapt ce s-a soldat cu interpretarea eronata a circumstanțelor cauzei și, ca urmare, la caz a fost stabilită o pedeapsă aspră, în condițiile în care Blaja Ivan a fost cooperant, a manifestat căința sinceră, nu a manifestat comportament violent ulterior, iar relațiile familiale au fost restabilite, aplicarea unei pedepse privative de libertate - chiar si parțial executorie - apare ca fiind disproporționată. Or, o sancțiune neprivativă de libertate, aplicată în condiții de supraveghere, ar răspunde mult mai adecvat interesului social, interesului familiei sale și principiului proporționalității.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului avocatului Mariana Ciubara în interesele inculpatului Blaja Ivan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 noiembrie 2025, ca fiind nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată, din motivele ce succed:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În această ordine de idei, Colegiul reține că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364[1] Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Blaja Ivan a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Blaja Ivan în baza dispozițiilor art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art. 384, art. 389, art. 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit textului recursului înaintat, rezultă că avocatul Mariana Ciubara în interesele inculpatului Blaja Ivan este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că în

privința sa poate fi aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, prin prisma art. 90 Cod penal.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în latura individualizării pedepsei.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Blaja Ivan conform art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal - *violenței în familie, adică acțiuni intenționate comise de un membru al familiei în privința altui membru al familie, manifestate prin acțiuni violente, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății și prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei.*

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Blaja Ivan constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. **(2)** În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pedeapsa penală este echitabilă doar atunci când îndeplinește un dublu scop: pe de o parte, să sancționeze fapta comisă, iar pe de altă parte, să contribuie la reintegrarea socială a condamnatului și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alți membri ai societății. Astfel, o pedeapsă disproporționată sau excesivă riscă să provoace efecte contrare, generând sentimente de nedreptate, resentimente și o pierdere a încrederii în sistemul juridic, ceea ce poate submina scopurile fundamentale ale justiției penale.

În acest context, legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili măsura acesteia strict în limitele prevăzute de lege, respectând atât dispozițiile părții generale, cât și ale părții speciale a Codului penal. Mai mult decât atât,

individualizarea pedepsei reprezintă un principiu de bază, care presupune adaptarea sancțiunii la circumstanțele concrete ale fiecărui caz, astfel încât măsura aplicată să fie necesară și proporțională cu scopurile legii penale și să răspundă particularităților persoanei condamnate.

Aplicând aceste principii în speța inculpatului, instanța trebuie să asigure că pedeapsa stabilită nu doar reflectă gravitatea faptei – ținând cont de natura și mijloacele comiterii infracțiunii, scopul urmărit, condițiile în care a fost săvârșită și consecințele produse – ci și particularitățile personale ale inculpatului, precum starea psihică, situația socială și familială, istoricul penal și comportamentul anterior și posterior infracțiunii.

În acest mod, cuantumul și regimul pedepsei trebuie să fie astfel calibrate încât să asigure respectarea principiului echității sociale, să faciliteze corectarea și reabilitarea inculpatei și să descurajeze recidiva, în conformitate cu standardele europene privind drepturile omului. Executarea pedepsei, prin aplicarea unui regim adecvat, trebuie să contribuie la conștientizarea necesității respectării legii penale și la prevenirea săvârșirii unor fapte similare în viitor.

Prin urmare, instanța de judecată are datoria să individualizeze pedeapsa într-un mod echilibrat și rațional, astfel încât să se realizeze în mod efectiv obiectivele justiției penale, menținând totodată respectul pentru demnitatea persoanei și garantând un tratament uman și proporțional în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest context, Colegiul penal menționează că la individualizarea pedepsei s-a ținut cont de faptul că Blaja Ivan anterior a fost condamnat:

1) prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 27.02.2009 în baza art. 171 alin. (3) lit. a), b), art. 155 Cod penal, și prin prisma art. 84 Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 15 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

2) prin sentința Judecătoriei Edineț, sediu Ocnița din 16.12.2022, în baza art. 264^1 alin. (4), art. 264^1 alin. (4) Cod penal, și prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, prezența antecedentelor penale deși stinse, caracterizează negativ personalitatea inculpatului și care conturează o personalitate antisocială, profund deviantă, care sfidează în mod repetat normele de conviețuire socială și valorile fundamentale ocrotite de lege, și care indică asupra pericolului social ridicat pe care-l reprezintă acesta, justificând aplicarea unei măsuri restrictive ferme.

Respectiv, în asemenea situații, pentru a fi atins scopul legii penale urmează a se interveni mai prompt, prin aplicarea unor sancțiuni mai severe, pentru ca inculpata, precum și alte persoane, să-și facă concluziile de rigoare,

pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Mai mult ca atât, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului.

Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare.

Subsecvent se relevă că, potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani, *iar prin aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 3 luni până la 3 ani.*

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată la art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal, în coroborare cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal.

La fel, instanța de recurs apreciază că pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât şi pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

În aserțiunea dată, Colegiul penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului vor putea fi realizate doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, cu executarea parțială a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, în penitenciar de tip semiînchis, iar partea rămasă din pedeapsa închisorii pe un termen de 1 (un) an, urmează a fi suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 1 (un) an. Or, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

Astfel, ținând cont de explicațiile menționate supra, Colegiul penal va respinge solicitarea părții apărării de a stabili inculpatului Blaja Ivan o pedeapsă mai blândă, prin aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, deoarece această categorie de pedeapsă ar avea un caracter iluzoriu și nu va duce la realizarea scopului de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Or, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Cu alte cuvinte, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – *condiţii obiective*, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – *condiţii subiective*, cele din urmă în speța dedusă judecății nefiind realizat, or, după cum s-a iterat supra, anterior Blaja Ivan a fost condamnat în mod repetat pentru diverse categorii de infracțiunii, fiindu-i stabilită exclusiv pedeapsa sub formă de închisoare, cu executare, nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, ci a continuat că comită noi infracțiunii, cu aplicarea violenței fizice, circumstanțe care permite instanței de recurs de a concluziona că personalitatea inculpatului nu emană încredere în spiritul respectării relațiilor sociale ocrotite de legea penală, în caz de aflare totală la libertate.

Distinct, Colegiul penal remarcă că această categorie de pedeapsa se impune a fi luată și prin prisma respectării obligației pozitive a statului în temeiul art. 8 CEDO de a lua măsuri adecvate în vederea exercitării obligațiilor pozitive de a proteja victimele violenței în familie *(a se vedea Hotărârea CEDO din 28.05.2013 în Cauza Eremia şi alţii contra Moldovei (cererea nr. 3564/11) pct. 76).*

Mai mult ca atât, în Recomandarea sa Rec (2002)5 din 30 aprilie 2002 cu privire la ocrotirea femeilor împotriva violenței, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a afirmat, *inter alia*, că Statele membre ar trebui să introducă, dezvolte și/sau să îmbunătățească unde este necesar politicile naționale împotriva violenței bazate pe siguranță maximă și protecția victimelor, suport și asistență, ajustarea legislației penale și civile, ridicarea conștiinței publice, instruirea pentru specialiștii care se confruntă cu violența împotriva femeilor și prevenirea acesteia. Comitetul de Miniștri a recomandat, în particular, că Statele membre ar trebui să sancționeze serios violența împotriva femeilor, cum ar fi violența sexuală și viol, abuzul de vulnerabilitatea victimelor însărcinate, lipsite de apărare, bolnave, cu dezabilități sau în dependență, la fel ca și sancționarea abuzului ținând cont de poziția agresorului. Recomandarea prevede, de asemenea, că Statele membre ar trebui să asigure ca toate victimele violenței să beneficieze de posibilitatea de a iniția proceduri, să introducă prevederi care să asigure inițierea procedurilor penale de partea procurorului, să încurajeze procurorii să privească violența împotriva femeilor ca un factor agravant sau decisiv la adoptarea soluției de a porni ori nu urmărirea penală într-un interes public, să asigure unde este necesar că măsurile sunt întreprinse eficient în vederea ocrotirii victimelor împotriva amenințărilor și eventualele acțiuni de răzbunare și să întreprindă măsuri specifice pentru a asigura ocrotirea drepturilor copiilor pe parcursul procedurilor.

Cu privire la violența în familie, Comitetul de Miniștri a recomandat că Statele membre ar trebui să califice toate formele de violență în familie ca infracțiuni și să prevadă posibilitatea de a întreprinde măsuri în vederea, *inter alia*, de acordare a posibilității judecătorilor să adopte măsuri interimare cu scopul ocrotirii victimelor, să interzică făptașului de a contacta, comunica cu sau de a se apropia de victimă, să locuiască sau să intre în anumite locuri, să sancționeze toate încălcările a măsurilor impuse făptașului și să stabilească o procedură obligatorie de acționare pentru poliție, serviciile medicale și sociale.

Finalmente, ținând cont de efectul devolutiv al recursului și limitele acestuia, Colegiul penal concluzionează și asupra temeiniciei soluției primei instanțe în latura soluționării acțiunii civile, a recuperării cheltuielilor judiciare și soluționării soartei corpurilor delicte, or, în această parte sentință nu a fost contestată.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului avocatului Mariana Ciubara în interesele inculpatului Blaja Ivan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 noiembrie 2025 ca fiind nefondat, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Recursul avocatului Mariana Ciubara în interesele inculpatului Blaja Ivan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 noiembrie 2025, prin care Blaja Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**